

Základy Wordu (psaní textu) – Dopisy

☒ Základní psaní	☒ Formátování textu	☐ Tabulky	☐ Grafika v dokumentu
☒ Editace textu	☐ Odrážky a číslování	☐ Čáry a ohraničení	☐ Externí obrázky
☐ Nastavení stránky	☐ Styly	☐ Tabulátory	☐ Internet ve Wordu

Vytvořte tři dopisy a každý uložte do samostatného souboru.

1. Představte si, že máte napsat několik dopisů z prázdnin či odjinud celkem třem různým osobám (např. spolužák, babička či dědeček, rodiče). Každý dopis musí být trochu jiný podle toho, komu píšete. Můžete opisovat z předlohy nebo vytvořit vlastní.
2. Každý dopis hned na začátku práce uložte (jako jméno souboru dejte jméno adresáta bez diakritiky) do složky **Dokumenty**.
3. Každý dopis bude mít oslovení, datum, 3 odstavce textu, pozdrav a podpis. Úprava bude podle předlohy. Na text použijte písmo **Arial**, velikost 12.
4. První řádku odstavce odsazujte výhradně tabulátorem (ne mezeríkem) Klávesu **ENTER** stiskněte vždy až na konci odstavce nikoli řádky. Řádek s podpisem zarovnejte doprava, text dopisu do bloku.

Předloha

Dopis č. 1 – babicka

Milá babičko a dědo,

Rouchovany 15. 8. 2001

posílám mnoho srdečných pozdravů z prázdnin u tety Blaženy. S jejích Evou si dobře rozumím. Často chodíme do lesa na borůvky. Vašek pomáhal strejdovi v lese, tahali klády s Bedřichem, to je krásný kuň, co ho tady mají.

Strejda nás nechal na Bedřichovi svézt, jen tak bez sedla, dost jsem se bála, ale bylo to bezvadné. Člověk je tak vysoko ... Eva na něm také jezdila, když byla malá, teď prý ji to už nebaví.

Včera jsme se byli podívat na pouť, docela jsme se dobře bavili. Různé atrakce, kolotoče, houpačky, zvěřinec a tak různě. Už nevím, co bych psala, tak končím.

Na shledanou se těší

Lucka

Dopis č. 2 – kamaradka

Čau Lucko,

středa 18. 7. 2001

tak mě včera málem dávali umělý dýchání (a kdyby se to nepovedlo, tak jsi měla po kamarádce). Odpoledne jsme byli zase na vodě, celkem pohoda.

Už jsem měla pocit, že mi to surfování docela jde, najednou zafoukal vítr, celé se to nějak překlátilo, když to prkno padalo, tak mě ten stožár praštil do hlavy a pak jsem zůstala pod tou plachtou. Bylo to šílený, fakt jsem si myslela, že se utopím.

Naštěstí byl Kulda skvělejší a skočil pro mě a vytáhl mě ven. Vypila jsem snad deset litrů vody a kuckala jsem ještě za hodinu. Kdyby se to dozvěděli naši, tak mě víckrát na surfák nepustí.

Jinak se tady dějou různé věci, ale to ti řeknu, až se uvidíme.

Tvůj děsnej Evík

Dopis č. 3 – rodice

Mamko a taťko,

Zubříkov 12. 7. 2001

budu mít už skoro týden té slavné brigády za sebou, ale přesto mi připadá, že to tady snad nevydržím. Dneska jsme přebírali shnilé brambory ze sklepa, ty dobré se dávali na krmení a zbytek se vyvážel do hnoje. Tedy kluci to vyváželi a my holky jsme to musely přebírat. Dali nám rukavice, ale přesto to byl humáč.

Předevčírem mě zase kouslo malý prase. Přeháněli jsme prasata do jiného kotce, ono běželo na mě, já proti němu mávla rukou a ono mě raflo. Kůži mi sice neprokouslo, ale znát to bylo a hlavně to byl šok.

Spím s Helenou v parádním pokoji, jenže ona chrápe a já se vůbec nevyspím. Mají strašně naducanou a přitom krátkou peřinu, ze všech stran na mě v noci táhne. Taky je tu hodně komárů.

Hanka